GABIJOS BALSAS

2026 m. rugsėjis – spalis Nr. 1

TURINYS

1. Gimnazijos direktorės palinkėjimas bendruomenei ... 2

2. Mūsų pirmokai – jau pakrikštyti gimnazistai 3

3. Devintokai – apie veiklų su šauliais įspūdžius 5

4. 37-oji gimnazijos gimtadienio *Gabijovizija* 7

5. Pažintis su mūsų mokytojais 9

6. Ar mokame taupyti? Apie taupymo įgūdžius 11

7. Šis tas apie kavą ir ne tik... 14

8. Augintiniai – geriausi žmogaus draugai 18

9. Pasaulinei muzikos dienai 22

Gimnazijos direktorės palinkėjimai bendruomenei

1. Ar gimnazijoje šiais mokslo metais yra kokių nors pokyčių?

Padidėjo gimnazijos bendruomenė. Praeitais metais mūsų buvo 840, o dabar daugiau nei 900. Pasikeitė daugelis mokyklos erdvių – atnaujinta valgykla, kabinetai, poilsio zonos. Pokytis mokyklos reglamente – tai griežta naudojimosi telefonais tvarka.

2. Ar šiais mokslo metais yra organizuojamos kokios nors naujos veiklos, pvz., būreliai mokiniams?

Vyksta daug tęstinių mokinių veiklų (sporto, dainavimo, dailės būreliai), o nuo spalio prasidės ir naujos veiklos, tarp jų bus ir sportinių. Buvo siūlomi ekonomikos, italų kalbos būreliai, bet jų nesuformavome dėl vaikų stokos.

3. Ar šiais mokslo metais gimnazijoje laukiama kokių nors svečių?

Visada laukiame svečių! Kiek girdėjau, turėtų viešėti svečiai iš Italijos. Dar buvo minima ir Graikija, bet viskas priklauso nuo projekto programos ir jos koordinatorių.

4. Ką patartumėte ar ko palinkėtumėte naujiems mokytojams ir naujiesiems mokiniams - devintokams?

Kaip visada – linkiu stiprybės, susikaupimo, bendruomeniškumo ir susitelkimo siekiant savo tikslų.

5. Kas Jus, kaip gimnazijos vadovę, labiausiai darbe džiugina?

Mane džiugina mokinių žingeidumas, organizuotumas, kūrybiškumas. Gal tokių entuziastų ir nėra labai daug, bet gimnazijoje matau daug puikių mokinių.

Parengė Gustė, IV G

Išbandymų keliais – į oficialias gimnazijos bendruomenės gretas

Rugsėjo 25 d. gimnazijos bendruomenės gretos oficialiai pagausėjo – po tradicinio devintokų krikštynų ritualo jie tapo visaverčiais gimnazistais. Apie renginio planavimą pakalbinome jo organizatorius dešimtokus, o savo patirtomis emocijomis krikšto metu pasidalijo ir devintokai.

Klausimai krikštynų organizatoriams dešimtokams:

1. *Kas yra šių metų renginio scenarijaus autoriai?*

2. Kaip kilo scenarijaus idėja?

3. Kokia yra pagrindinė renginio siužeto idėja?

4. Ar galėtum trumpai pristatyti scenarijų?

5. Kaip sekėsi visas krikštynų organizavimo procesas? Ar buvo įdomu?

Dešimtokų renginio organizacinės grupės atsakymai

1. Scenarijų rašė Džiugas iš II f klasės.

2. Šių metų tema buvo pasakos, todėl, kadangi norėjome renginį padaryti įdomesnį, nusprendėme įkūnyti ne įprastus pasakų veikėjus, o daiktus. Plunksna, popierius ir rašalas yra esminiai elementai, kurių reikia, kad būtų galima užrašyti istoriją, todėl nusprendėme, kad tai bus renginio vedėjai, kurie padės devintokams užrašyti jų pasakas.

3. Pagrindinė mintis: bendradarbiaujant (kaip daro Plunksna, Popieriaus lapas ir Rašalinė) bei pasitelkiant kūrybiškumą galima įveikti visus iššūkius.

4. Pagrindiniai scenarijaus veikėjai: Plunksninis kotas, Popieriaus lapas ir Rašalinė. Plunksna elegantiška, stengiasi, kad viskas vyktų pagal planą. Popieriaus lapas kandus, nuolat kitus taiso, ieško visur logikos. Rašalinė energinga, daug kalba, visur skuba. Popieriaus lapas ir Rašalinė nuolat ginčijasi, o Plunksna pasirūpina, kad viskas vyktų sklandžiai, tačiau jie pastebi, kad iš Pasakų knygos pradingo aštuonios pasakos. Tuomet į sceną pristatomi Pasakų sargai (dešimtokai, saugantys pasakų puslapius). Kiekvienai devintokų klasei priskiriama viena pasaka ir muzikos žanras. Pasinaudodama savo kūrybingumu kiekviena klasė turi interpretuoti savo pasaką, pristatydami ją turi panaudoti jiems priskirto žanro muziką.

5. Krikštynų organizavimas visai mūsų organizacinei grupei sekėsi gana gerai, beveik viskas vyko sklandžiai. Nors ir ne viskas įvyko pagal planą, renginys praėjo puikiai. Organizuoti krikštynas buvo labai labai įdomu ir smagu, bet tai buvo ir jaudulį kelianti patirtis.

Paprašėme ir oficialiai tapusių naujaisiais bendruomenės nariais devintokų atsakyti į kelis klausimus.

1***. Kokia krikštynų dalis Tau labiausiai patiko? Kodėl?***

2. Ko norėtum palinkėti savo kolegoms pirmokams?

Marija, I c
1. Man asmeniškai labiausiai patiko tai, kaip draugiškai ir smagiai su klase atlikome visas dešimtokų sukurtas užduotis. Jos buvo labai įdomios ir linksmos, o atlikdami jas visi stengėmės kuo geriau pasirodyti, bendradarbiauti ir, žinoma, laimėti. Ypač smagi ir įsimintina dalis buvo tada, kai už neteisingai atliktą užduotį ar neatsakytą klausimą mus apipildavo vandeniu. Nors tuo metu gal ir nebuvo labai smagu sušlapti, dabar tai kelia šypseną ir paliko tikrai nuoširdžių bei linksmų prisiminimų. Manau, kad būtent bendros veiklos, juokas ir buvimas kartu su klase šias krikštynas padarė ypatingas.
2. Savo kolegoms pirmokams norėčiau palinkėti kuo geriau sutarti ir draugauti su savo klase, būti vieningiems bei visada bendradarbiauti. Linkiu išlikti pozityviems, palaikyti vieniems kitus ir prireikus visada susivienyti. Taip pat linkiu kartu patirti kuo daugiau smagių akimirkų, kurios vėliau taps gražiais prisiminimais!

Adrija, I e
1. Labiausiai patikusi krikštynų dalis buvo pačių dešimtokų sukurta atmosfera. Visi dešimtokai, su kuriais susitikome ir kurie skyrė mums užduotis, sudarė labai šiltą įspūdį apie visą mokyklos bendruomenę. Matėsi, kad visiems, prisidėjusiems prie krikštynų, tikrai rūpėjo šis renginys.
2. Devintokams palinkėčiau visada išlikti savimi, kad ir kaip tai kartais atrodytų sunku ar kvaila.

Julius, I c
1. Man labiausiai patiko krikštynų pradžia, nes tuo metu buvau dar sausas...
2. Norėčiau palinkėti laimingų mokslo metų!

Parengė Ūla, IV B,
Goda, Medeina, IV D

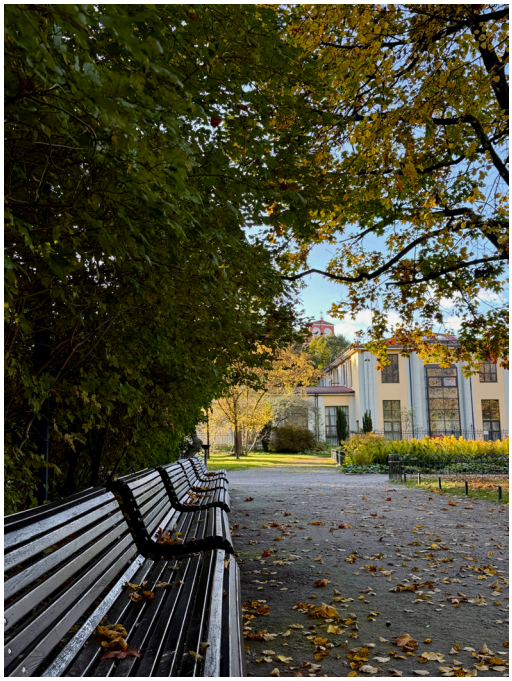
Devintokai – apie įgūdžius, kuriuos pritaikys ne tik ekstremaliose situacijose

Rugsėjo pabaigoje gimnazijoje devintoms klasėms vyko pilietiškumo ir gynybos įgūdžių *kurso veiklos, kurias* įgyvendina *Lietuvos* šaulių *sąjungos atstovai. Kurso, trukusio tris dienas, pabaigoje pasiteiravome devintokų apie jų patirtis.*

1. Kaip manai, kam reikalingos tokios ugdymo pamokos, užsiėmimai mokiniams?

2. Ar per šias dienas išmokai ko nors naujo?

3. Kokia veikla ar tema tau buvo įdomiausia?

Lėja, I e

1. Manau, kad šios pamokos skirtos išugdyti mokinių orientavimąsi ekstremaliose situacijose, taip pat ir bendram išprusimui.

2. Taip, išmokau ir naujų dalykų, tačiau man kai kas jau buvo žinoma.

3. Įdomiausia buvo žygis ir turniketų praktinė užtuotis.

Jokūbas**, I c**

1. Tokios pamokos reikalingos, nes ugdo bendravimą, komandos formavimo įgūdžius.

2. Išmokau geriau sutarti su klase, pasiruošti ekstremalioms situacijoms.

3. Įdomiausia veikla buvo žygis, nes parodė, ar klasė gali dirbti drauge.

Gabija, I e

1. Manau, kad tokios ugdymo pamokos yra labai reikalingos tam, kad mokiniai gebėtų ir žinotų, ką daryti ekstremaliose situacijose (karo metu, oro pavojaus atvejais ir kt.). Taip pat, kad mes, mokiniai, mokėtumėme susižalojus suteikti pagalbą.

2. Taip, tikrai išmokau naujų dalykų. Buvo daug įvairių pamokų bei užsiėmimų, išmokau greitai ir teisingai panaudoti turniketus bei rišti mazgus ir daug kitų įdomių dalykų.

3. Man labiausiai patikusi tema buvo mazgų rišimas, o šiaip visos veiklos buvo be galo

įdomios ir įtraukiančios.

Domantas, I e

1. Manau, kad tokios pamokos reikalingos, nes galima išmokti išgyventi įvairiose situacijose ir dirbti komandoje.

2. Taip, išmokau naujų dalykų per praktikos užsiėmimus ir sužinojau daugiau apie šaulių veiklą.

3. Įdomiausia buvo žygis ir praktinės užduotys, nes galėjome patys viską išbandyti.

Parengė Ūla, IV B

Ant Gabijos gimnazijos gimtadienio torto – jau 37-oji žvakutė

Spalio 20 dieną su puikia energija atšventėme mokyklos 37-ąjį gimtadienį. Šventiniai renginiai vyko nuo pat ryto, tačiau, kaip ir kasmet, šios dienos kulminacija tapo tradicinis, visų laukiamas mokinių meninių talentų konkursas „Gabijovizija“. Jo tema šį kartą buvo „Olimpinės žaidynės ir Olimpo dievai“. Konkurse rungėsi 10 dalyvių, o jų nominacijos vertinimo komisijos buvo paskirstytos taip:

1) Simonas ir Ugnė (abiturientų duetas, atstovavęs Jungtinei Karalystei), atlikę dainą „Miegok“, laimėjo lyriškiausio pasirodymo apdovanojimą;

2) VGP choras (atstovavęs Lietuvai), atlikęs dainą „Gegužis“, nominuotas geriausių kostiumų kategorijoje;

3) Gabija (atstovavusi Didžiajai Britanijai), atlikusi dainą „People“, laimėjo 1-ąją vietą;

4) VGG tautinių šokių kolektyvas „Gabija“ (atstovavęs Lietuvai), atlikęs šokį „Rieda ratai“, laimėjo geriausios choreografijos apdovanojimą;

5) abiturientės „Absoliutės“ (atstovavusios Italijai), sušokusios šokį, laimėjo artistiškiausio pasirodymo apdovanojimą;

6) Diana (atstovavusi Didžiajai Britanijai), sudainavusi „Rolling in the Deep“, laimėjo originaliausio pasirodymo apdovanojimą;

7) Edvino ir Laimantės duetas, atstovavęs JAV ir atlikęs dainą „Where Is My Mind“, laimėjo geriausio vaikino vokalo apdovanojimą;

8) Margaritos, Gabrielės ir Emilijos, atstovavusių Pietų Korėjai, šokis „New Jeans“ gavo ateities žvaigždžių nominaciją;

9) Elena, atstovavusi Kanadai, savo daina „Kaleidoscope“ laimėjo geriausio merginos vokalo apdovanojimą;

10) VGG mišrusis choras (atstovavęs Olandijai) atliko dainą „Adiemus“ ir laimėjo geriausio gyvo garso apdovanojimą.

Nuoširdžiai sveikiname devintokę Gabiją, pelniusią pagrindinį „Gabijovizijos“ apdovanojimą! Dėkojame už suteiktą nuostabią emociją.

Skaitytojus kviečiame susipažinti su trumpu pokalbiu, kurį pavyko surengti su Gabija po renginio.

1. Kokias emocijas išgyveni, laimėjusi konkursą?

Jaučiuosi labai laiminga. Išgirdusi savo vardą kaip laimėtojos apsidžiaugiau, nes ši pergalė man reiškia ne tik prizą, bet ir judėjimą toliau.

2. Kaip pasirinkai dainą, kurią atlikai?

Dainą pasirinkti nebuvo labai sudėtinga, nes žinojau, kad ši daina tikrai tiks. Rinkdamasi dainą labai norėjau, kad ji ne tik tiktų konkursui, bet kad ir galėčiau skleisti dainos žinutę, jausmingai perteikti ją klausytojams ir, aišku, parodyti savo vokalą. Taip pat esu labai dėkinga muzikos mokytojai, kuri man akompanavo.

3. Ar turi patarimų mokiniams, kurie norėtų dalyvauti konkurse kitais metais?

Mokiniams, kurie norėtų čia dalyvauti kitais metais, norėčiau palinkėti drąsos ir didelio pasitikėjimo savimi, nes kai šoki, dainuoji ar vaidini, visada reikia pasitikėti savimi. Pasitikėdamas savimi tu neleidi baimei ar kitoms dvejonėms užvaldyti tavęs ir pasirodai taip, kaip jauti.

4. Kur mokaisi dainuoti?

Mokausi muzikos ir solinio dainavimo muzikos mokykloje.

Parengė Mantė, Ūla, IV B

Tarptautinei mokytojų dienai. Pažintis su gimnazijos mokytojais

Šiuolaikinėje visuomenėje dažnai keliamas klausimas, kokia bus mūsų ateitis. XIX a. prancūzų rašytojas V. Hugo teigė: „Ateitis – mokyklos mokytojo rankose.“ Tai reiškia, kad mokytojai yra žmonės, kurie ne tik ruošia egzaminams, taiso atsiskaitomuosius darbus ar užduoda namų darbus. Tai žmonės, kurie rūpinasi, kad kiekvienas mokinys pasiektų savo tikslus, ugdo mokinių vertybes, įkvepia, motyvuoja ir turi begalinę kantrybę, dėl kurios sugeba dešimtą kartą paaiškinti tą pačią taisyklę ar atsakyti į tą patį klausimą. Mokytojai yra žmonės, kurie geba užjausti, paguosti ir padėti, todėl jie daro labai didelę įtaką mokinių gyvenimui. Kasdien matome savo gimnazijos mokytojus pamokose ar mokyklos koridoriuose, tačiau ar iš tiesų juos pažįstame? Tarptautinės mokytojų dienos proga kviečiame artimiau susipažinti su mūsų gimnazijos matematikos mokytoja Irma Zaveckaite.

1. Kai Jūs buvote mokinė, koks prisiminimas iki šiol kelia šypseną?

Man mokykloje šiaip viskas labai patiko, mokykla buvo nuostabus laikas. Nebuvo nė vienos pamokos, kuri man nepatiko ar į kurią norėčiau neiti, o draugai man buvo tikra atgaiva sielai. Todėl sakyčiau, kad pati mokykla man iki šiol kelia šypseną.

2. Kokia buvote mokinė, kai pati mokėtės mokykloje?

Mokykloje man labai gerai sekėsi mokslai, buvau tikra aktyvistė, dalyvaudavau mokyklos sporto veiklose ir visokiuose kitokiuose renginiuose. Šiaip mokykloje nebuvau pavyzdinga mokinė, krėsdavau įvairias išdaigas.

3. Koks yra Jūsų pats linksmiausias / įsimintiniausias įvykis, nutikęs pamokos metu?

Vienas iš įsimintiniausių įvykių, kuris nutiko mano pamokos metu, turbūt buvo tada, kai pavaduotoja stebėjo mano pamoką. Vienas mokinys atėjo į matematikos pamoką šiek tiek pavėlavęs ir nepastebėjo pavaduotojos, todėl atsisėdo šalia jos, nors kitas suolas buvo laisvas. Prisimenu, kad pažiūrėjau į jį rimtu veidu, o jis dirstelėjo į šoną ir tik tada suvokė, kad sėdi šalia pavaduotojos, o ne savo suolo draugės. Po pamokos mokinys man pasakė, kad dar niekada gyvenime per pamoką nebuvo tiek daug sprendęs.

4. Kas paskatino Jus rinktis būtent šią profesiją? Ar niekada nesigailėjote savo pasirinkimo?

Šiaip iš pradžių norėjau studijuoti ekonomiką, bet neįstojau. Tada pagalvojau, kad man visai gerai sekasi matematika, todėl nusprendžiau vienerius metus studijuoti matematiką ir tuomet perstoti. Po tų metų suvokiau, kad nenoriu dabar perstoti, todėl pabaigiau matematikos mokslus ir pradėjau studijuoti magistrantūroje. Tuomet vasario mėnesį man paskambino sesė, kuri mokykloje dirbo mokytoja, ir, kadangi iš jos mokyklos viduryje mokslo metų išėjo viena matematikos mokytoja, paklausė, ar nenorėčiau ateiti padėti. Nusprendžiau laikinai

pamėginti ir, tiesą pasakius, man visai patiko, todėl nuo rugsėjo pradėjau dirbti visu etatu. Niekada nesigailėjau šito sprendimo, dabar tikrai nekeisčiau savo darbo. Būdama mokytoja jaučiu, kad esu savo vietoje. Šis darbas man labai patinka.

5. Kas Jus motyvuoja tomis dienomis, kai dirbti sunkiausia?

Man sunkiausi yra tokie momentai, kai žinau, kad stengiuosi, skiriu daug laiko, bet mokinys nieko nesimoko, nieko nedaro, tačiau kiekvienoje klasėje yra bent keli mokiniai, kurie yra motyvuoti, kurie nori ir stengiasi išmokti. Tas žinojimas, kad yra tokių mokinių, kuriems aš galiu padėti, mane motyvuoja. Šiaip su mokiniais kasdien būna nemažai smagių momentų, su jais galima pajuokauti, kad klasėje nebūtų įtampos, o tie linksmi momentai irgi motyvuoja.

6. Koks komplimentas iš mokinio Jums labiausiai įsiminė?

Aš labai sunkiai priimu komplimentus. Man pats įsimintiniausias ir didžiausias komplimentas yra tai, kad mokiniai padėkoja už gyvenimiškas pamokas, kad nebijo manęs paprašyti pagalbos, nebijo paklausti patarimo, pasikalbėti ne tik apie matematiką.

7. Kokia vertybė Jums svarbiausia tiek darbe, tiek gyvenime?

Man pati svarbiausia vertybė yra teisybė. Nesvarbu, kokia ji. Kartais teisybė gali būti ir žiauri, bet aš nepakenčiu melo, apsimetinėjimo. Manau, kad visada svarbu ginti savo tiesą, bet svarbu išklausyti kitų nuomonę ir pripažinti, jeigu esi neteisus.

8. Kas padeda sukurti pozityvų ryšį tarp mokytojo ir mokinio?

Manau, kad pozityvų ryšį su mokiniais sukuria tikėjimas. Svarbu yra pasitikėti mokiniais. Žinoma, kartais jie nuvilia, bet toks yra mokytojo darbas. Kai taip atsitinka, svarbu jais toliau tikėti ir stengtis dėl jų.

Parengė Goda, Medeina, IV D

Kokie mūsų taupymo įpročiai?

Spalio 31 d. minima Pasaulinė taupymo diena. Pastaruoju metu ekonomistai vis ragina visuomenę ugdyti įprotį taupyti savo asmeninius finansus. To mokyti raginama net ir vaikus. Apie taupymo įpročius ir būdus pakalbinome ekonomikos mokytoją Laurą Stašauskienę bei keletą gimnazistų.

Interviu su ekonomikos mokytoja Laura Stašauskiene

- **Kodėl žmonėms dažniausiai sunku taupyti, nors ir supranta, kad tai yra svarbu?**

  Manau, kad žmonėms sunku taupyti todėl, kad rezultato nematome iš karto. Daug maloniau pinigus išleisti dabar ir gauti tai, ko norime, negu atsidėti juos ateičiai. Kai kas taupymą prilygina dietai, t.y. disciplinos ir valios reikalaujančiam elgesiui. Todėl taupymas dar mažiau patrauklus atrodo. Dažnai net nepastebime, kiek pinigų išleidžiame mažiems pirkiniams. Atrodo, kad keli eurai nieko nepakeis, bet per mėnesį tokios išlaidos gali sudaryti nemažą sumą. Rekomenduoju suskaičiuoti, kiek kainuoja jūsų silpnybės, pvz., kavos puodelis mieste. Galiu spėti, kad per metus tai bus tikrai nemaža suma.

- **Kaip sėkmingai susikurti taupymo įprotį ir jo laikytis?**

  Manau, geriausia pradėti nuo nedidelės ir realios sumos. Pavyzdžiui, kiekvieną mėnesį ar gavus pajamų iš karto atsidėti tam tikrą jų dalį. Rekomenduojama iki 20 procentų pajamų. Taip pat padeda konkretaus tikslo nustatymas, pavyzdžiui, atostogoms. Kai žinai, kam taupai, yra daug lengviau atsisakyti nereikalingo pirkinio. Visada rekomenduoju savo mokiniams pasidaryti elektroninę taupyklę ir į ją reguliariai persivesti pinigus arba savo elektroninės bankininkystės paskyroje nustatyti kortele sumokėtos sumos apvalinimo funkciją. Per metus po keliasdešimt centų nejučia „sukapsi“ visai nemaža suma.

- **Ar būtų geriau taupyti banke, ar investuoti?**

  Investavimo tikslas yra pinigų įdarbinimas tikintis finansinės naudos, bet visada yra tam tikrų rizikų. Pinigus, kurių gali prireikti artimiausiu metu ar nenumatytoms išlaidoms, saugiau laikyti banke, pavyzdžiui, indėlyje ar el. taupyklėje. Banke laikomi pinigai yra saugūs, nes pinigai yra apdraudžiami indėlių draudimu. Saugu, bet nepelninga. Todėl, mano nuomone, nebūtina rinktis tik vieno varianto – galima dalį pinigų taupyti, o dalį investuoti.

- **Ar socialiniai tinklai ir reklamos paveikia mūsų finansinį nusistatymą ir kaip?**

Taip, manau, kad paveikia labai stipriai. Socialiniuose tinkluose nuolat matome kitų žmonių keliones, drabužius, automobilius ar kitus pirkinius, todėl gali atsirasti noras ir pačiam gyventi panašiai. Reklamos taip pat dažnai sukuria jausmą, kad mums kažko reikia, nors prieš pamatydami reklamą apie tą daiktą net negalvojome. Ypač veikia įvairios nuolaidos ir pasiūlymai „tik šiandien“, nes jie skatina priimti sprendimą greitai. O kaip jau sakiau anksčiau, atsakydama į pirmąjį klausimą, žmonės nori būti laimingi čia ir dabar.

- **Kaip atpažinti impulsyvų pirkimą ir kaip jo išvengti?**

Impulsyvų pirkimą galima atpažinti tada, kai ko nors staiga užsinorime, nors prieš tai neplanavome to pirkti. Dažnai tokiu atveju daugiau galvojame apie norą turėti daiktą dabar, o ne apie tai, ar jis iš tikrųjų reikalingas. Man padėtų paprasta taisyklė – nepirkti iš karto. Galima palaukti bent dieną ar kelias dienas ir tada savęs paklausti, ar vis dar to daikto noriu ir ar jis man tikrai reikalingas. Dažnai pradinis noras tiesiog praeina. Beje, mokiniai patys dalinasi labai šauniomis savo apsipirkimų taisyklėmis. Štai kelios jų taisyklės:

* prieš pirkdama drabužius įvertinu kainą kartais, t.y., jeigu megztinis kainuoja 50 eurų, suskaičiuoju, ar realu man jį dėvėti bent 51 kartą. Jeigu realu, tuomet perku;

* perku drabužius tik tada, kai savo dėvėtus parduodu *Vinted* platformoje;

* elektroninėje parduotuvėje susirenku pirkinių krepšelį ir uždarau svetainės langą. Jeigu po poros priminimų nenuperku tų prekių, vadinasi, man jų ir nereikėjo;

* neinu į maisto parduotuvę apsipirkti alkanas.

- **Kokias dažniausiai finansines klaidas daro paaugliai?**

Manau, viena dažniausių klaidų yra visus turimus pinigus išleisti iš karto ir nieko neatsidėti. Taip pat nemažai pinigų gali būti išleidžiama smulkmenoms – užkandžiams, gėrimams, žaidimams, prenumeratoms ar įvairiems pirkiniams internete. Dar viena klaida – pirkti daiktus vien dėl to, kad juos turi draugai ar jie tuo metu populiarūs socialiniuose tinkluose. Manau, paauglystėje svarbiausia išmokti planuoti savo pinigus ir suprasti, kad nebūtina išleisti visko, ką turi. Ir dar pridėčiau, jog tėvai retai kada kalbasi apie pinigus su savo vaikais. Todėl visada skatinu mokinius sugrįžus namo pasikalbėti su tėvais apie tai, ko mokosi ekonomikos pamokose. Pasikalbėti ir kasdien taikyti žinias apie asmeninių finansų valdymą.

Interviu su gimnazistais

Gabrielė, III C:

- **Ar pavyksta reguliariai taupyti pinigus? Kaip manai, kodėl?**
  Mano nuomone, pavyksta, nes kiekvieną savaitę likusius pinigus aš atidedu taupymui.
- **Ar tėvai turi įtakos tavo taupymo įpročiams?**
  Mano tėvai taupymo įpročiams, kuriuos susidariau, įtakos neturi.
- **Kaip manai, kas yra svarbiau – taupyti ar investuoti?**
  Aš esu linkusi tikėti, jog taupyti yra svarbiau nei investuoti.

Motiejus, III E:

- **Kaip manai, kokias dažniausias klaidas daro jaunimas taupydamas?**
  Kadangi dažniausiai jaunimas perka internetu, jie persiveda pinigus į kitą banko sąskaitą, šitaip ir pinigai nuvertėja greičiau, ir lengviau tiesiog išsiimti, persivesti pinigus ir impulsyviai apsipirkinėti.
- **Dažniausiai išleidi pinigus planuotai ar impulsyviai?**
  Aš dažniausiai pinigus išleidžiu planuotai, perku dažniausiai ką nors tada, kada išties reikia.
- **Kokį savo finansinį įprotį pakeistum? Kaip tai padarytum?**
  Aš nemanau, kad ką nors labai keisčiau, gal tik reiktų daugiau domėtis, kur būtų galima pinigus investuoti.

Miglė, III G:

- **Ar, tavo nuomone, mokykloje mokiniams pakankamai aiškinama apie finansus ir kaip juos sutvarkyti?**
  Manau, kad tikrai yra aiškinama, bet vyresnėse klasėse ne visi pasirenka ekonomikos pamokas, kuriose gali apie tai plačiau kalbėti, todėl neįgauna daugiau žinių.
- **Jei taupai pinigus, kam dažniausiai juos išleidi?**
  Dažniausiai sutaupytus pinigus išleidžiu pirkdama brangesnius dalykus, pavyzdžiui, telefoną.
- **Koks buvo didžiausias pirkinys, kuriam reikėjo taupyti?**
  Mano didžiausias pirkinys buvo telefonas.

Parengė Paulina, III G

Apie kavą ir ne tik ją...

Ar kada nors susimąstėte, kaip atsirado kava, kurią šiandien geria milijonai žmonių visame pasaulyje? Jos istorija kupina paslapčių, o viena žinomiausių legendų nukelia mus į Etiopiją. Pasakojama, kad IX amžiuje ožkų piemuo Kaldi pastebėjo keistą dalyką: jo ožkos, paragavusios raudonų uogų nuo krūmų, tapdavo itin energingos. Smalsumo vedamas piemuo pats jų paragavo ir taip pat pajuto energijos antplūdį. Apie šį atradimą sužinojęs vienuolyno abatas nusprendė ir pats paragauti šių uogų. Kartu su vienuoliais paragavo, bet visi nusivylė, nes uogos buvo karčios. Legenda byloja, kad jie šias uogas išmetė į laužą, o jos paskrudo ir staiga pasklido malonus aromatas. Buvo nuspręsta pamėginti užpilti uogas karštu vandeniu ir taip atsirado gėrimas, kurį šiandien vadiname kava. Nors tai tik legenda, kavos tėvyne laikoma Etiopija. XI–XII amžiuje kava pasiekė Arabiją, kur pradėjo plisti jos vartojimo tradicijos ir prekyba. Manoma, kad būtent arabai suteikė kavai pavadinimą „qahwah“. Vėliau kava išpopuliarėjo daugelyje islamo pasaulio kraštų, pasiekė Turkiją ir kitas šalis. Turkai pradėjo skrudinti pupeles ir gardinti kavą įvairiais prieskoniais. Taip pamažu formavosi kavos ruošimo tradicijos, kurios turėjo įtakos ir šiandien mėgstamiems kavos gėrimams. Šiandien kava – ne tik gėrimas, bet ir bendravimo, poilsio bei kasdienių ritualų dalis.

Kasmet spalio 1 d. yra minima Tarptautinė kavos diena. Šia proga pakalbinome mūsų gimnazijos mokytojus apie jų kavos gėrimo įpročius.

1. Kada pirmą kartą paragavote kavos ir kokį įspūdį ji paliko?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:
Pirmą kartą kavos paragavau mokydamasi 12 klasėje. Man patiko jos skonis – malonus kavos aromatas puikiai derėjo su lengvu kartumu.

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:
Pirmąjį kartą kavos paragavau dar būdama kokių 16–17 metų. Iki šiandien pamenu tėvų naująjį pirkinį – kavos aparatą, todėl buvo įdomu pamėginti ir sužinoti, kodėl suaugusieji taip mėgsta tą kavą. Iš pradžių man ji nepatiko, labai neskani ir karti, bet įsidėjus cukraus situacija pagerėjo. Pamenu, kad niekaip nesupratau, kaip mama gali gerti kavą be cukraus ir dar sakyti, kad skanu.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:
Nepamenu to pirmojo karto. Vaikystėje pusryčiams gerdavau kavą. Galbūt paauglystėje susipažinau su kava.

2. Kiek puodelių kavos per dieną išgeriate?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:
Per dieną paprastai išgeriu 2–3 puodelius kavos.

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:
Dažniausiai stengiuosi išgerti 1–2 puodelius per dieną. Buvo toks gyvenimo etapas, kurio metu gerdavau ir 4 puodelius.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:
Dažniausiai išgeriu du arba tris, o kartais tik vieną puodelį.

3. Dėl kokios priežasties vartojate kavą?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:
Kavą geriu dėl malonaus skonio ir aromato. Ji puikiai padeda atsibusti, padidina budrumą ir suteikia energijos dienos darbams.

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:

Kavą vartoju, nes dienos pradžioje reikia energijos. Tačiau kavos puodelis su gera kompanija man asocijuojasi su ritualu, kurio metu su šeima, artimais žmonėmis ar draugais galima ramiai pabendrauti, atsipalaiduoti.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:

Ryte kava – tai tiesiog ritualas, o vėliau kavą geriu, kai norisi šiek tiek save suaktyvinti (jei geriu darbe) arba tai būna tiesiog bendravimo priedas.

4. Kokią kavą mėgstate labiausiai?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:
Dažniausiai geriu juodą kavą, tačiau mielai renkuosi ir *cappuccino* ar *latte*. Vasarą mėgstu *cold brew*, kuri puikiai atgaivina karštomis dienomis.

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:
Dažniausiai geriu juodą kavą be cukraus. Mieste ar namuose kartais mėgstu išgerti ir *cappuccino*, *latte* ar kitokios kavos su pienu.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:
Labiausiai mėgstu juodą kavą su pienu.

5. Kada ir kur labiausiai mėgstate išgerti kavos?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:
Labiausiai mėgstu kavą gerti ryte, neskubėdama ir mėgaudamasi jos skoniu bei aromatu. Tai malonus dienos pradžios ritualas, leidžiantis trumpam sustoti ir pasimėgauti akimirka.

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:

Labiausiai mėgstu pasimėgauti kava namuose ir mieste. Mieste labai smagu, kad nereikia jos gaminti pačiai ir labai estetiškas būna serviravimas, o namuose kavos laikas yra paprastas, ramus pabendravimas prie bendro stalo šeimos rate.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:

Labiausiai mėgstu kavą gerti ryte kur nors gamtoje arba pasimėgauti rytiniu jos puodeliu senamiesčio lauko kavinėje.

6. Labiau kavą mėgstate gerti viena ar su kompanija?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:

Man patinka ir vienai, ir su kompanija. Rytinė kava vienumoje leidžia ramiai pasimėgauti skoniu, ramybe ir mintimis. O kava su gera kompanija – puiki proga pabendrauti, pasikalbėti, pajuokauti ir atsipalaiduoti. Juk su kavos puodeliu pokalbiai dažnai tampa dar jaukesni!

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:

Būtinai su kompanija. Mano ekstravertiškai sielai visada reikia kompanijos, o su kavos puodeliu ji dar labiau reikalinga.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:

Abu atvejai tinka ir patinka.

***7. Kokia smagiausia ar netikėčiausia situacija Jums yra nutikusi geriant kavos puod*elį?**

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:

Kartą nusprendžiau išbandyti naują kavos rūšį ir ta proga pasikviečiau kaimynes į kavos degustaciją. Kad susitikimas būtų dar jaukesnis, iškepiau obuolių pyragą. Paragavome kavos, o tada atėjo eilė ir pyragui. Deja, jo paragauti taip ir nepavyko – kepdama vietoj cukraus įbėriau druskos! Pyragas buvo visiškai nevalgomas. Nors pyragas nepavyko, ši istorija iki šiol kelia šypseną. Kaskart prisimename, kokią kavos rūšį degustavome tą dieną. Pasirodo, kartais įsimintiniausi kavos susitikimai būna ne dėl kavos, o dėl netikėtų nuotykių!

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:

Galbūt netikėčiausia situacija buvo ta, kad mokykloje kavos puodelis ir pasitarimas su gera kompanija dažnai priverčia viską pamiršti ir nebesinori eiti į pamoką.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:

Kažkada ryte vietoj pieno į kavą įsipyliau kefyro...

8. Ar turite kolegę ar kolegą, su kuriuo kavos pertraukėlė yra tarsi tradicija?

Anglų kalbos mokytoja Jolanta Antanavičienė:

Mokykloje kavą dažniausiai geriu mokytojų kambaryje, kur susitinku ir pabendrauju su kolegomis. Tokios kavos pertraukėlės – puiki proga trumpam atsikvėpti nuo darbų, pasidalyti dienos įspūdžiais ir pasimėgauti bendravimu.

Chemijos mokytoja Ieva Markuzaitė:

Žinoma, kad turiu. Kai turime laisvo laiko ir kai visi tą dieną esame darbe, susirenkame su etikos mokytoja Gabija, istorijos ir geografijos mokytoja Ernesta bei lietuvių kalbos mokytoju Eligijumi išgerti kavos puodelio ir atsipalaiduoti.

Istorijos mokytoja Loreta Stasiulaitienė:

Ne, neturiu tokios tradicijos.

Parengė Goda, Medeina, IV D

Naminiai gyvūnai – geriausi žmogaus draugai

Spalio pradžioje minima Pasaulinė gyvūnijos diena. Kadangi visuomenėje meilė gyvūnams tik didėja, tad neretas iš mūsų taip pat turime augintinių. Apie savo gal kiek neįprastus augintinius su meile pasakoja buvusi mūsų gimnazistė Ema ir biologijos mokytoja Rasa Burakienė.

Kaip ir kodėl pasirinkote būtent šį augintinį?

Ema (buvusi mūsų gimnazijos mokinė): Auginu kukurūzinį žaltį, jos vardas Čarli (kaip Čarlis, bet mergaitiškas). Kai buvau paauglė, su šeima pirmą kartą lankėmės Vilniuje, Šiaurės miestelyje esančiame zoologijos sode, ten pamačiau daug gyvačių rūšių ir šiuos gyvūnus visiškai įsimylėjau. Gyvatės man yra itin įdomios ir mielos. Pradėjau domėtis jų priežiūra ir sužinojau, kad kukurūziniai žalčiai yra geriausias pasirinkimas pradedantiesiems, norintiems draugiškos, aktyvios, smalsios gyvatės. Be to, juos pardavinėja ir Lietuvoje, nereikia pirkti iš užsienio. Sprendimas auginti žalčiuką man buvo labai lengvas.

Mokytoja Rasa Burakienė: Aš visada svajojau turėti katiną ir man buvo visai nesvarbu, kokį – veislinį ar paprastą rainiuką. Visi man jie mieli, gražūs ir grakštūs, tik bėda ta, kad esu alergiška katino plaukui. Metams bėgant, svajonė niekur nedingo, o tik stiprėjo. Vis dažniau žiūrėdavau įvairiuose interneto puslapiuose katinų nuotraukas, kol vieną 2015 metų žiemos dieną užtikau skelbimą apie parduodamus peterbaldo (Peterburgo sfinksas) veislės katinėlius. Šios katinų veislės gyvūnai turi dominantinį plikumo geną, todėl dažniausiai neturi kailiuko. Pasižiūrėjau nuotraukas ir supratau, kad atėjo laikas mano svajonei tapti realybe. Parodžiau katinėlių nuotraukas savo šeimos nariams ir visi drauge sutarėme, kad mums reikia būtent tokio augintinio. Nedelsdami skambinome veisėjams ir nuvykome pasižiūrėti mažylių. Man buvo visai nesvarbu, kuris iš jų taps mūsų augintiniu, todėl gyvūną rinkosi mano vyras ir šešerių metų dukra. Dukra katiną pavadino Pūkiu. Skamba šiek tiek ironiškai – plikas katinas Pūkis, tačiau tuo metu jai labai patiko filmas „Batuotas katinas Pūkis”.

Kiek jam metų?

Ema: Ateinantį pavasarį jai sueis 9-eri. O kukurūziniai žalčiai gali gyventi net iki 20-ies metų.

Mokytoja Rasa Burakienė: Mūsų katinėliui jau 11 metų.

Ar sunku prižiūrėti augintinį, kurį turite?

Ema: Visiškai ne. Kartą per savaitę (arba rečiau, priklausomai nuo gyvatės ir maisto dydžio) reikia gyvatę pamaitinti ir išplauti vandens dubenėlį. Terariumą visiškai išvalyti ir pakeisti substratą reikia bent kas 2 mėnesius, o tvarkymas užtrunka tik porą valandų. Gyvačių auginimas taip pat nereikalauja daug išlaidų. Terariumas ir jo įranga gali kainuoti apie 300–400 eurų, substatas kainuoja apie 10 eurų, o maistas visiems metams apie 50 eurų. Gyvates auginti tikrai lengviau ir pigiau nei kitus gyvūnus.

Mokytoja Rasa Burakienė: Peterbaldus, kaip ir kitus sfinksų veislės katinus, būtina dažnai prausti. Jie neturi kailiuko, todėl jų odelė plona, jautri ir greitai riebaluojasi. Juos tenka dažniau prausti nei kitų veislių katinus. Mūsiškis šių procedūrų labai nemėgsta, todėl jo odą reguliariai valome kūdikiams skirtomis drėgnomis servetėlėmis. Reguliariai kerpame nagučius, valome dantis ir ausis. Sfinksai greitai sušąla ir greitai perkaista, todėl šaltuoju metų laiku turime įrengę vietą, kur jis galėtų įsirairyti ir sušilti. Vasarą žiūrime, kad ilgai negulėtų saulėje ir nenudegtų. Sfinksų medžiagų apykaita daug greitesnė nei kitų katinų, todėl jiems reikia šiek tiek daugiau maisto. Jeigu šeriami per daug – greitai nutunka, todėl nuolat stebime jo svorį, maitiname specialiu, katino veislei ir amžiui tinkamu maistu. Kasdien keičiame vandenį ir stebime, kad jo niekada nepritrūktų. Reguliariai valome katino dėžutę ir papildome kraiko. Retsykiais palepiname *skanukais*. Mūsų katinėliui didžiausias skanumėlis – vištienos kepenėlės, todėl bent kartą per du mėnesius palepiname jomis. Mūsų Pūkis pamišęs dėl plastikinių maišelių ir aptikęs juos drasko ir graužia, todėl turime nuolat stebėti, kad jie nebūtų palikti lengvai pasiekiamoje vietoje. Labai nemėgsta ir bijo likti už uždarų durų, todėl niekada jo taip nepaliekame.

Ką, jūsų nuomone, svarbiausia žinoti prieš įsigyjant augintinį?

Ema: Žmonėms bene sunkiausiai suvokiama gyvačių auginimo dalis yra maitinimas. Daugelis gyvačių maitinasi pelėmis ar žiurkėmis (jei didesnės, tai net triušiais ar vištomis). Svarbu, kad nebūtų šlykštu pirkti šaldytas peles ir jas atitirpinti. Egzotinių gyvūnų pasaulyje dažnai kyla diskusija, ar geriau gyvūnus maitinti šaldytomis, ar gyvomis pelėmis, bet galiu drąsiai pasakyti, jog šaldytos pelės yra saugesnis, paprastesnis ir lengviau pasiekiamas variantas. Niekada nerekomenduoju gyvačių maitinti gyvu maistu, nes besigindamas gyvūnas gali rimtai sužaloti augintinį.

Kitas svarbus aspektas yra gyvatėms toksiškos medžiagos. Negalima naudoti šiurkščių chemikalų, pesticidais nupurkštų dekoracijų, kvapiųjų medžiagų. Terariumui ir jo įrangai valyti dažniausiai naudojamas vandenilio peroksidas. Vandens dubenėlį geriausia plauti bekvapiu, švelniu indų plovikliu.

Itin svarbu, kad negalima naudoti substrato iš pušų ar kedrų žievės, nes ši mediena taip pat yra toksiška gyvatėms. Pušų žievės substratas dažnai parduodamas kaip tinkamas visiems egzotiniams gyvūnams, todėl svarbu įdėmiai perskaityti pakuotės užrašus. Džiovinti lapai dažnai naudojami bioaktyviuose terariumuose, bet svarbu, kad nebūtų eukalipto lapų, nes jie taip pat pavojingi. Yra daug niuansų, į kuriuos svarbu atkreipti dėmesį dėl gyvūno saugos.

Mokytoja Rasa Burakienė: Augintinio įsigijimas negali būti spontaniškas sprendimas. Prieš įsigyjant augintinį, būtina įsivertinti, ar galėsi jį tinkamai prižiūrėti, ar nepritrūks valios ir kantrybės, ar nebus gaila išleisti būtinos pinigų sumos tinkamai augintinio priežiūrai, jo turi norėti visi šeimos nariai.

Mūsų išsirinktas katinėlis buvo dar labai mažas, todėl turėjome 2 mėnesius palaukti, kad jis dar pabūtų su savo mama ir paaugtų. Apie peterbaldo katinus žinojome labai nedaug, todėl per tuos du laukimo mėnesius labai daug skaitėme ir domėjomės šios veislės gyvūnų priežiūra. Pasirodo, šios veislės katinai yra labai aktyvūs, smalsūs, nemėgstantys vienatvės ir noriai bendraujantys bei žaidžiantys, lengvai dresuojami. Jie nori jausti nuolatinį ryšį su šeimos nariais, todėl visą laiką stengiasi būti ten, kur esame mes, prisiglausti, apsikabinti. Laimingiausias Pūkio laikas – vasara, kai man atostogos ir jis gali 24 valandas per parą būti šalia. Tai šnekūs katinai, todėl dažnai garsiai ir įvairiomis natomis kniaukia. Mūsiškis labiausiai mėgsta šnekučiuotis su vyru, mane jis apsikabina ir garsiai murkia, o dukrą laiko sau lygia, todėl su ja išdykauja. Kai abu buvo dar maži, gaudydavo vienas kitą. Neapsieita be dukters traumų, bet viskas tik dėl meilės ir noro bendrauti.

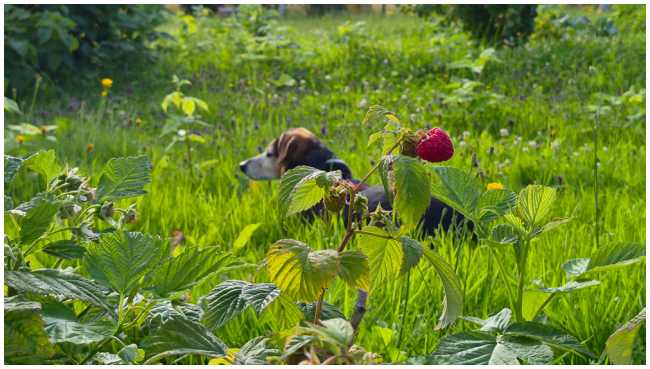

Kodėl, jūsų nuomone, gyvūnai yra svarbūs žmonių gyvenime?

Ema: Gyvūnų auginimas yra geras būdas žmogui tapti atsakingesniam ir rūpestingesniam. Be to, džiugina mintis, jog namuose tavęs visada laukia augintinis. Smagu, kad gali juo rūpintis, su juo žaisti, suteikti jam komfortą, o jis tau suteikia meilę. Gyvūnai taip pat suteikia progą naujoms draugystėms. Žmonės, esantys gyvūnų priežiūros grupėse, yra draugiški ir visada pasiruošę ištiesti pagalbos ranką. Tie, kurie augina šunis, juos vedžiodami randa progą pradėti pokalbį. Kates mėgstantys žmonės gali susipažinti vykstančiose parodose. Žuvyčių, papūgėlių ar graužikų mylėtojai dažniausiai lankosi tose pačiose parduotuvėse. Gyvūnai yra geriausi žmonių draugai, taip pat skatinantys juos užmegzti naujus ryšius, todėl jie yra neatskiriama žmogaus gyvenimo dalis.

Mokytoja Rasa Burakienė: Gyvūnus žmonės laiko dėl įvairių tikslų: pramogai, veisimui, darbui, maistui (pavyzdžiui, vištas laiko dėl dedamų kiaušinių). Svarbu, kad žmogus, prieš įsigydamas gyvūną, tiksliai žinotų, kam jam to reikia. Mes turime Pūkį džiaugsmui, švelnumui, jaukiam laisvalaikio laikui, apsikabinimui, kai liūdna ar skauda. Po darbų skubame namo, nes žinome, jog prie durų lauks mūsų pasiilgęs meilės kamuoliukas, kuris savo murkimu ir apsikabinimu nuramins, savo žaismingumu pralinksmins, savo šnekumu nustebins. Nebuvo nė vienos akimirkos, kad būtume pasigailėję, jog mūsų namuose gyvena neturintis batų katinas Pūkis.

Parengė Kotryna, III F

„Muzika – tai mano gyvenimas...“

Spalio pradžioje kasmet minima Pasaulinė muzikos diena. Neretai muzika pavadinama universaliausia kalba, jungiančia žmones. Pakalbinome žmogų, kuris, atrodo, ir gyvena vien muzika – tai muzikos mokytoja, mišriojo choro vadovė Edita Bagvilienė.

1. Kodėl pasirinkote muzikos mokytojos profesiją?

Mano tėvai liepė mokytis muzikos mokykloje nuo pat pirmos klasės ir vėliau neturėjau kito pasirinkimo, nes mokiausi M. K. Čiurlionio menų mokykloje, o paskui Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje.

2. Kokia Jūsų mėgstamiausia daina, muzikos kūrinys ar grupė?

Man dainuojamoji poezija yra mėgstamiausias žanras ir šiuo metu klausausi Domanto Razausko dainos „Pavasaris”.

3. Ką Jums reiškia muzika?

Na, muzika tai mano gyvenimas nuo pat vaikystės, pagrindinis mano hobis ir darbas. Viskas.

4. Kam žmogui apskritai gyvenime reikalinga muzika?

Muzika reikalinga, nes nėra nė vieno dalyko be muzikos. Pavyzdžiui, bažnyčios sritis, ritualai ar net pramogos kaip šokiai, sportas – visa tai kaip nors susiję su muzika.

Parengė Mantė, IV B

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Gražina Chmilkevičienė
Korespondentai: Gustė, IV G; Ūla, IV B; Goda, IV D; Medeina, IV D;
Mantė, IV B; Paulina, III G; Kotryna, III F.
Nuotraukų autoriai: Joris, IV B; Medeina, IV D ir iš autorių asmeniniai archyvų.

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com